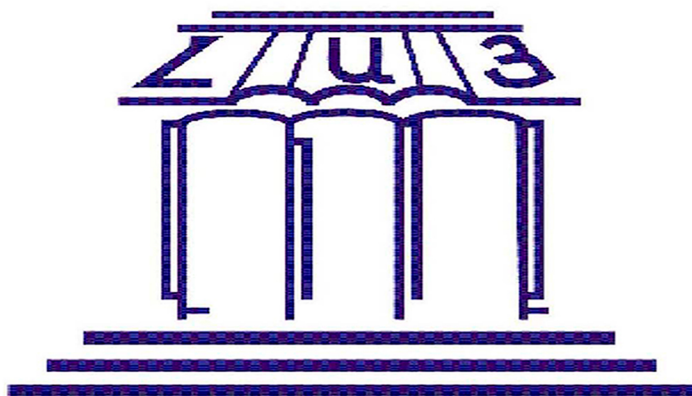

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց
Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ
նչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

**This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

950

Արիւնքներ

891.71 Մ

Բ-62

Ե -

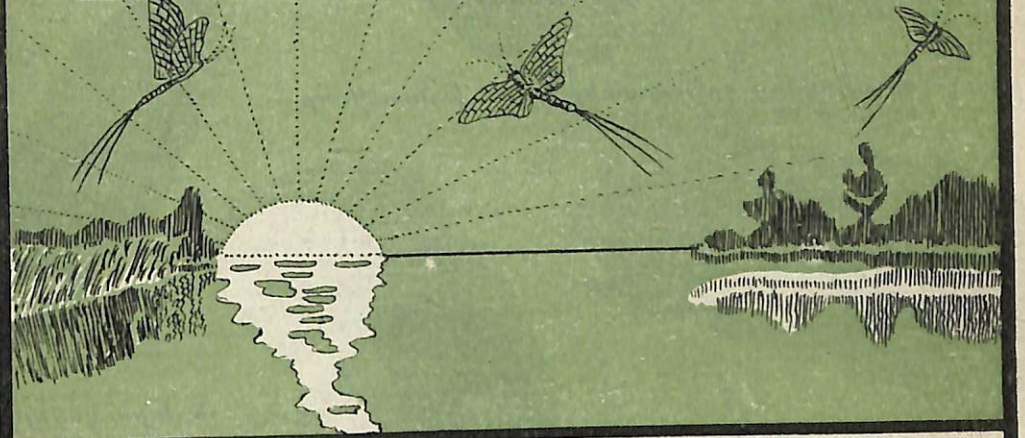
891.71-93
P-62

ՎԻՏԱԵԻ

ԲԻՆԵԿԻ

ՔՈՒՆ. Գ.ԳԱՅՐԱՊԵՏՅԱՆ

ՄԻՈՐԻԿԱՆԵՐ

ՆԿԱՐԱՆԵՐ

Մ. ԳԵՎ. ՐԱԿՄԱՆԻՆՈՎՆԵՐԻ

ՊԵՇԷՐԱՇ

ՅԵՐԵՎԱՆ

891.71-93

Բ-62

ա

ՄԻՈՐԻԿՆԵՐ

I

Խոր առվակի հատակում ապրում եյին պստիկ, փրչոտ թրթուրներ:

Նրանց չորս կողմից շրջապատել եյին թշնամիներ—

ձկները,

շերեփուկները,

լողացող բզեզը

և ջրային ուրիշ սարսափելի կենդանիներ:
Թրթուրները թշնամիներից թագնվել եյին աղմի մեջ:

5842

Նրանք կերակրվում եյին ջրային փտած խոտերով և չեյին համարձակ-
վում հատակից բարձրանալ:

Խորքում շուրջ պղտոր եր ու ծանր:

119 1207 519 532.595

Իսկ ջրից վեր, յեղերքում
Ինչքան լավ եր, ինչ սիրուն.
Ջինջ ու կապույտ յերկնքում
Գարնան արևն եր փայլում,
Ճպուռները գունդգուն
Խաղում եյին ու յերգում,
Ողում լողում վար ու վեր
Ամպի սիպտակ քուլաներ...

II

Այսպես անցավ հազար ուր...
Ու առվակով ամեն ուր

Հազար ուր թրթուրները վխտում եյին տղմի մեջ, թափնվում թշնամի-
ներից, կերակրվում ջրային փառ խոտերով և վնչ մի անգամ արեգակի
յերեսը չեյին տեսել:

Հազար ու մեկերորդ ուր մի զարմանալի բան պատահեց. թրթուրնե-
րը լողալով դուրս յեկան հատակից և նստեցին առ-
վակի ափերի յեղեգների վրա:

Աշնան զով իրիկուն եր:

Փայլուն արևի շողերը գունազարդել եյին կապ-
տադույն անտառը:

Թրթուրները յեղեգների վրա նստոտած՝ ազա-
հաբար ծծում եյին թարմ ողը:

Ջուրը հոսում եր, հոսում,
Թագուն խոսում, փսփսում,
Իսկ յերբ ձմեռն եր գալիս,
Ջուրը ել ձեն չեր տալիս—
Պապանձվում եր ու սառչում,
Մերկ ափերին եր կպչում:
Բայց հենց գալիս եր գարուն
Յեվ որերը տաքանում,
Ջուրը յերգում եր կրկին
Իր հին յերգերը ուժգին...

Ծծեցին, ծծեցին, նրանց տափակ մարմիններն ուռան, փրվեցին, բա-
ռակ մորթիները տրաքվեցին, ցուրր թափվեցին:

Իսկ յեղեգների վրայից վեր բար-
ձրացան թեթև-թեթև միորիկներ:

Նրանք ուղղեցին իրենց քողի պես
բարակ թևիկները, յերկարացրին յերեք
թելիկներից բաղկացած պոչիկները և
ողում պարել սկսեցին:

Ինչպես բուքի հանդիպած
Փափուկ ձյունի փաթիլներ,
Այնպես եյին սլանում
նրանք ողում վար ու վեր.
Ապա բռնում շուրջպարի
կատարներում ամպերի,
Հետո կարծես թե հոգնած
Թռչում եյին դեպի ցած,
Թևին տալիս ու կրկին
Հասնում սիպտակ ամպերին:

Ձկները դուրս ելին հանել ջրից իրենց լալիկ բերանները և կարծես մտածում ելին. «Մեզնից չեն ազատվի. ողում ուտելու բան չկա. կխաղան, կպարեն, կքաղցածանան, կիջնեն դեպի առվակը և մենք—հափ—կբռնենք նրանց»:

Իսկ միորիկները խաղում ելին ողում:

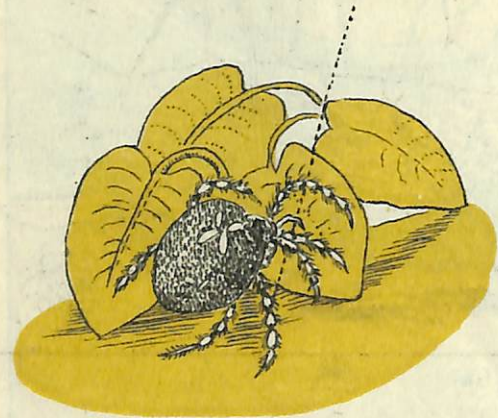
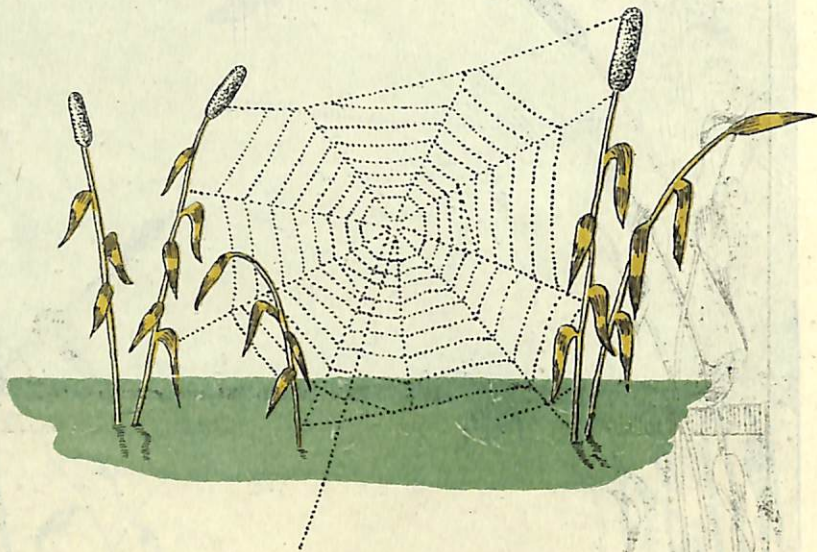
Նրանք չգիտեյին, թե ինչ է քաղցը, ուտել չգիտեյին, մինչև անգամ բերան ել չունեյին:

Յեղեգնի վրա նստած սարդը նկատեց միորիկներին և մտածեց. «Կպարեն, կհոգնեն ու կնստեն յեղեգների վրա հանգստանալու: Կփռեմ անտեսանելի ուռկանս և կորսամ բոլորին»:

Յերկու յեղեգների արանքում հինեց իր վոստայնը և սկսեց գործել:

Գործեց, գործեց, յեղեգների արանքը կտրեց բարակ, անտեսանելի վոստայնով:

Վոստայնի մեջտեղին ամրացրեց մի բարակ թել, թելի ծայրը փաթեց իր յետևի վոտին ու թագ կացավ:

Թագ կացավ տերևների յետևում և սպասում եր. յեթե կաշեյին վոստայնին, թելը նրա վոտը կքաշեր և իմաց կտար, թե վորսը բռնվել է:

Սպասում են ձկները, սպասում է սարդը:

Իսկ միորիկները՝

Խաղ են անում ու պարում
Պայծառ ողի ծալքերում,
Բռնում ուրախ շուրջպարի
Կատարներում ամպերի,
Ապա կարծես թե հոգնած

Սլանում են դեպի ցած,
Թևին տալիս ու կրկին
Հասնում սիպտակ ամպերին:
Ու չեն հոգնում քնքուշիկ
Թևիկները թափանցիկ:

Նրանց ամբողջ մարմինը լցվել էր ողով ու դարձել թեթև, բմբուլից
եւ թեթև:

Թռավ յեկավ ու նստեց առվակի ափին շատակեր խաղտանիկ թռչունը:
Բան եր վորոնում, վոր քնելուց առաջ ուտի:

Վեր նայեց. «Ոհո, ինչ շատ են», մտածեց: Թևին տվավ ու սլացավ:
Շտապելուց նրա թևը կպավ սարդի վոստային:

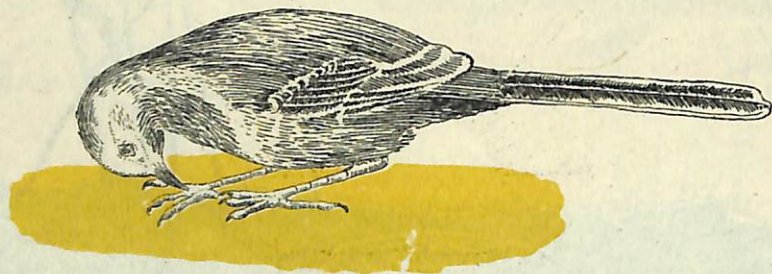

Թևը քաշեց սարդի վոտը:

Սարդը վազեց դեպի թռչունը, ու ահից—չամփ—շուրն ընկավ:

Ձկները վախից թագնվեցին առվակում:

Խաղտանիկ թռչունը վերադարձավ, նստեց ափին և սկսեց կտցով մաք-
րել վոտները, վորոնց փաթաթվել էր սարդի կպչուն վոստային:

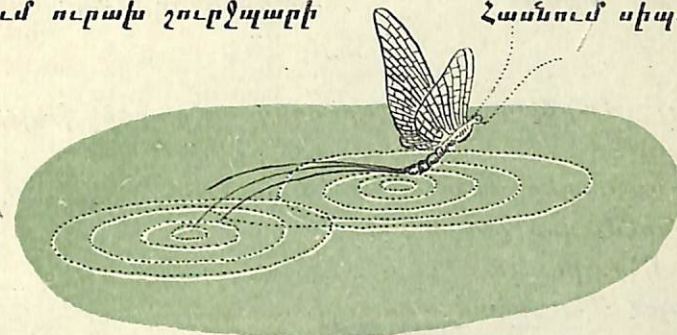

Ձկներն անցան առվակի խորքը:
Սարդին շուրջ տարավ:
Ամենքը մոռացան միորիկներին:

III

Իսկ միորիկները, վոր
Խաղում էին ու պարում
Պայծառ ողի ծալքերում,
Բռնում ուրախ շուրջպարի

Կատարներում ամպերի,
Ապա կարծես թե հոգնած
Թռչում էին դեպի ցած,
Թևին տալիս ու կրկին
Հասնում սիպտակ ամպերին,

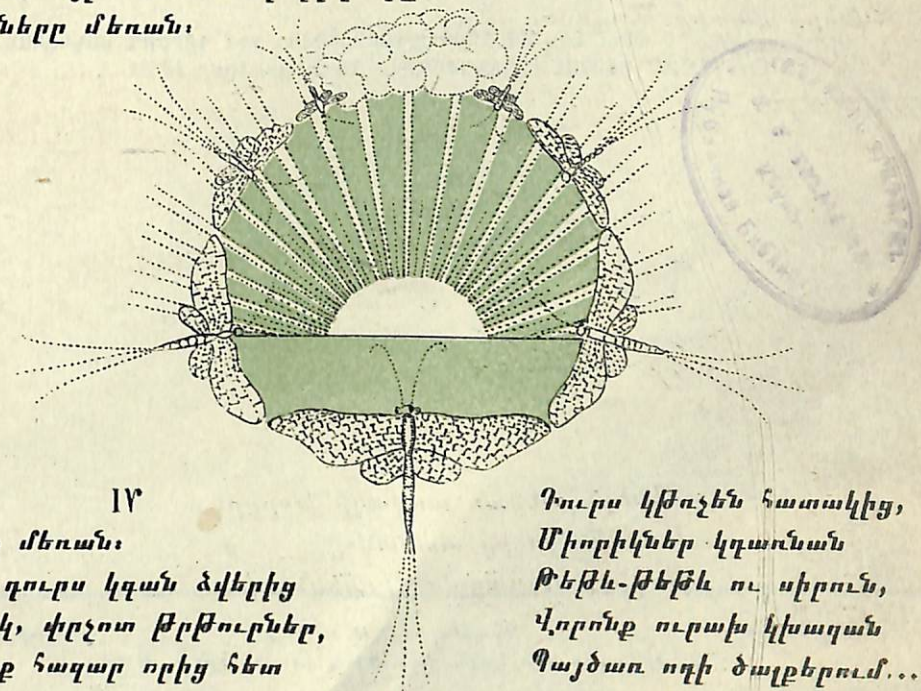
ցած իջան և սկսեցին փոքրիկ-փոքրիկ ձվեր ածել առվակի ջրի մեջ:
Արև մայր մտավ:

Ամբողջ գիշերը վոռնում էր բուբը:

Թեթև-թեթև ձյունի փաթիլները թափվում ու թափվում էին գետնի
վրա:

Ու յերբ կրկին արևը ծագեց, առվակի ափը սեփ-սիպտակ էր, և ձյու-
նի վրա ընկած էին մեռած միորիկները:

Միորիկները մեռան:

IV

Միորիկները մեռան:

Բայց դուրս կգան ձվերից
Պստիկ, փրչոտ թրթուրներ,
Վորոնք հազար ուրից հետ

Դուրս կթռչեն հատակից,
Միորիկներ կդառնան
Թեթև-թեթև ու սիրուն,
Վորոնք ուրախ կխաղան
Պայծառ ողի ծալքերում...

ԳԻՆԸ՝ 30 ԿՈՊ.

0005060

ԼՈՒՅՍ Ե ՏԵՍՆՈՒՄ ՀՍԽՀ ԼԺԿ ՍՈՑԴԱՍԳԼԽՎԱՐՁՈՒԹՅԱՆ ԿԻՑ ԳՈՐԾՈՂ ՄԱՆԿԱԿԱՆ
ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՀԱՆՁՆԱԺՈՂՈՎԻ ՀԱՎԱՆՈՒԹՅԱՄԲ № 31

Գեաներատ № 853

Գրառեպլար № 1038 Բ.

« ԽԻՐԱԺ 4000

Վերագրատուն Հայպոլիգրաֆի 2-րդ տպ. պատ. № 44

2013

2003

